

Åldersklasser, thi dels viser der sig at være flere af disse store Laks end af nogen af de andre Grupper og dels varierer deres Størrelse inden for langt videre Grænser. Det er navnlig om Vinteren og lige indtil ind i Maj Maaned at disse store Laks søge op i det ferske Vand, enkelte af de mellemstore komme dog allerede ogsaa paa denne Tid, ligesom enkelte store først komme i de følgende Maaneder.

De mellemstore Laks komme især i Maanederne Juni, Juli, August og til dels i September, og de ganske smaa Laks fra 19—25 Tom. ere helt og holdent indskrænkede til disse Maaneder. Det synes mærkeligt nok som om Hovedmassen af disse sidstnævnte smaa Laks ere Hanner (maaske henved $\frac{3}{4}$ Delen ere Hanner), hvilket kan tyde paa, at Hunnerne oftest forblive i længere Tid ude i Havet end Hannerne, og som Regel først gaar op i det ferske Vand naar de have naaet Mellemstørrelsen 26—32 Tom., i hvilken Hunnerne i Overensstemmelse hermed synes at være talrigt repræsenterede. Den nøjagtige Angivelse af Forholdet mellem Hanner og Hunner i de forskellige Størrelsegrupper vil kræve Slagting af næsten alle de fangede Laks, da det inden Slutningen af Juli Maaned eller Begyndelsen af August som oftest saa at sige er umuligt med Sikkerhed efter det Ydre at skelne mellem Kønnene. Først efter denne Tid plejer Legedragten at være saa vidt fremskreden, at man f. Eks. i Hamernes Krog har et tydeligt ydre Skelnemærke.

Det har for Laksynglens Vedkommende vist sig, at den forlader det ferske Vand, naar den har naaet en Længde paa 5—7 Tommer.

Ved at sammenholde dette med det ovenfor om de fra Havet opgaaende Laks' Størrelser anførte, kommer man til det Resultat, at Laks mellem 7 og 19 Tommer slet ikke forekomme i Gudenaen, men maa opholde sig i Havet.

Dette Resultat kan næppe skyldes den Omstændighed, at Laks paa f. Eks. 14—19 Tom. skulde kunne gaa igennem Fangegaarden uden at fanges, thi for det første lader Ørreder af Størrelse helt ned til 13—14 Tom. sig med Lethed fange her, og for det andet har jeg heller ikke paa noget andet Sted i Laen ved Baadbrugning fanget Laks af Størrelser mellem 7 og 19 Tommer.

Dette vilde have Betydning for Fastsættelsen af den Minimumstørrelse, hvortil Laks maa fanges i de i Lovforslaget omhandlede Bunde, dersom det ogsaa var aldeles sikkert, at de nævnte Mellemstørrelser ikke forekomme i Randers Fjord.

Herude kan jeg ganske vist ikke sige det saa afgjort, da jeg ikke har faaet fisset her til alle Aarstider; men da jeg i Juli Maaned var paa Randers Fjord med biologisk Stations Dampskib, gjenemgik jeg dette Vand med Malehaandvaad netop for at faa denne Sag oplyst, og jeg fangede ikke en eneste Laks. Da det næppe er rimeligt, at Ynglen helt skulde have undgaaet mig, dersom den fandtes her i et blot nogenlunde stort Antal, tør man maaske dog formode, at den efter at være gaaet ud af Laen ikke bliver staaende i Fjorden, men straks fortsætter sin Vej ud i Havet.

Det kan derfor anses for at være ligegyldigt, om Laksens Undermaalsgrænse sættes ved 14 eller 16 Tommer, da under almindelige Forhold Laks paa ca. 19 Tommer ere de mindste, der komme ind fra Havet.

For Ørredens Vedkommende stiller Sagen sig derimod noget anderledes, idet man kan træffe den i næsten alle mulige Størrelser. Det har ganske vist vist sig ved Baadbrugningen ved Frijsenvold, at Hovedmængden af Ørredyngel udvandrer til Havet naar den har naaet en Størrelse af ikke over 7 Tommer, men enkelte næsten blanke Ørreder paa 8—9 og 10 Tom. og med svage Antydninger af røde Briller ere dog ogsaa fangede her, og det er ikke let at afgøre, om disse ere for nedgaaende eller for opgaaende i Laen. Jeg antager imidlertid, at det er enkelte Efterløbere, der have opholdt sig længere end almindeligt oppe i det ferske Vand og allerede her have antaget den næsten blanke Dragt og næsten helt mistet de røde Briller. Da ingen Ørredunge, der kan antages at være for nedgaaende til Havet, har vist sig at være over 10 Tom. lang, men oftest langt mindre, 4—6 Tom., og da Laksen vandrer ud, naar den højst er 7 Tom. lang, kan man være temmelig sikker paa, at stærkt rødprykket Yngel paa i hvert Fald over 10 Tommers Længde tilhører den stationære Race, o: ere Foreller.